

“मीठे बच्चे— यस अन्तिम जन्ममा गृहस्थ व्यवहारमा रहेर कमल फूल समान पवित्र बन, एक बाबालाई याद गर, यही गुप्त मेहनत हो।”

प्रश्न:— ज्ञानको तेस्रो नेत्र मिल्नासाथ कुनचाहिँ भिन्नता स्पष्ट अनुभव हुन्छ ?

उत्तर:— १) भक्तिमा भगवान्लाई पाउनको लागि कति द्वार-द्वार भट्किरहेका थियौं, कति ठक्कर खाइरहेका थियौं। अहिले हामीलाई उहाँ मिल्नुभएको छ। २) साथ-साथै तिमीलाई दया लाग्छ, मनुष्य बिचरा अहिलेसम्म पनि भट्किरहेका छन्, मार्ग खोजिरहेका छन्। बाबाले हामीलाई भट्किनबाट छुटाइदिनु भयो। हामी बाबासँगै जानको लागि तयारी गरिरहेका छौं।

गीत:— आज अन्धेरे में हैं इंसान.....

ओम् शान्ति । एकातर्फ भक्तले याद गरिरहेका छन्। अर्कातर्फ आत्माहरूलाई तेस्रो नेत्र मिलिसकेको छ अर्थात् आत्माहरूलाई बाबाको पहिचान मिलिसकेको छ। उनीहरूले भन्छन्— हामी भट्किरहेका छौं। अहिले तिमी त भट्किदैनौ। कति फरक छ। बाबाले तिमी बच्चाहरूलाई सँगै लैजानको लागि तयार गरिरहनु भएको छ। मनुष्य गुरुहरूको पछाडि, तीर्थ यात्रा, मेला आदिको पछाडि कति भट्किरहेका छन्। तिम्रो भड्काइ अब छुटेको छ। बच्चाहरूले जान्दछन्— यस भड्काइबाट छुटाउनको लागि बाबा आउनुभएको छ। जसरी कल्प पहिले बाबाले आएर पढाउनु भएको थियो वा राजयोग सिकाउनु भएको थियो, हुबहु त्यसैगरी पढाइरहनु भएको छ। बच्चाहरूले जान्दछन्— हामीले ५ विकारमाथि जित प्राप्त गरिरहेका छौं। भनिन्छ— माया जिते जगत् जित। माया, ५ विकाररूपी रावणलाई भनिन्छ। माया दुस्मन ठहरियो। माया धन, सम्पत्तिलाई भनिँदैन। लेख्नु पनि छ, ५ विकाररूपी रावण वा माया... ताकि मनुष्यले केही अर्थ बुझून्। नत्र बुझ्न सक्दैनन्। माया जिते जगत जित। यसमा यादव र कौरव अथवा असुर र देवताहरूको कुनै कुरा होइन। स्थूल लडाईं हुँदैन। गायन छ— योगबलद्वारा माया रावणलाई जित्नाले जगतजित बनिन्छ। तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— जगत भनिन्छ विश्वलाई। विश्वमाथि जित प्राप्त गराउनको लागि विश्वको मालिक नै आउनुहुन्छ। उहाँ नै सर्वशक्तिमान् हुनुहुन्छ। यो त बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ— बाबालाई याद गर्नाले नै पाप भस्म हुन्छ। मुख्य कुरा हो, यादको। याद गर्नाले तिमीद्वारा कुनै विकर्म हुँदैन र खुशीमा रहन्छौ। पतित-पावन बाबा आउनुभएको छ पावन बनाउन, त्यसैले हामीले विकर्म किन गर्ने ? आफ्नो सम्हाल गर्नु छ। मनुष्यको बुद्धि त छ नि। यसमा लड्ने आदिको कुरा छैन, केवल ५ विकारहरूलाई जित्नको लागि बाबालाई याद गर्नु छ, धेरै सहज छ। हो, यसमा मेहनत लाग्छ, टाइम लाग्छ। मायाले दियो निभाउनको लागि घरी-घरी तुफान ल्याउँछ। बाँकी यसमा लडाईंको कुनै कुरा छैन। वहाँ हुन्छ नै देवताहरूको राज्य। असुर कोही हुँदैनन्। हामी हौं ब्राह्मण, ब्रह्मा मुखवंशावली। जो ब्राह्मणकुलका हुन्, उनीहरूले नै आफूलाई ब्राह्मण सम्भन्छन्। आत्माहरूका पिताले हामी आत्माहरूलाई बसेर ज्ञान दिनुहुन्छ। ज्ञान सागर, पतित-पावन सद्गति दाता एउटै हुनुहुन्छ। उहाँले नै स्वर्ग स्थापना गर्नुहुन्छ। तिमी बच्चाहरूलाई त धेरै खुशी हुनुपर्छ। बेलायतीलाई पनि थाहा हुनेछ— यिनीहरू त त्यही सिन्धका ब्रह्माकुमार-कुमारीहरू हुन्, जसले भन्छन् श्रीमत अनुसार वैकुण्ठ स्थापना गरेर देखाउँछौं। आत्माहरूले भन्छ नि शरीरद्वारा। आत्माहरूले सुन्छ र निर्देशनमा चल्छ। कल्प-कल्प बाबा

नै आएर युक्ति बताउनुहुन्छ । बाबा हुनुहुन्छ गुप्त, कसैलाई पनि थाहा हुँदैन । कति मनुष्यहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ फेरि पनि कराडौंमा कोहीले नै बुझ्दछन् । तिमी बच्चाहरूले अहिले जान्दछौ— हाम्रो अलराउण्ड पार्ट छ । बाबाले सम्झाउनु भएको छ— तिमीले नै राज्य लिन्छौ, जसले अहिले आफूलाई हिन्दू कहलाउँछौ, अरू कसैले लिन सक्दैनन् । जनसंख्याको गणनामा पनि हिन्दू लेखिदिन्छन्, हामीले जे नाम दिए पनि । हामी वास्तवमा आदि सनातन देवी-देवता धर्मका थियौं । त्यो दैवी धर्म भ्रष्ट, कर्म भ्रष्ट भएकाले आफूलाई हिन्दू भनिदिन्छन् । हिन्दू नाम किन भयो ? यो पनि कसैले जान्दैन । सोध्नुपर्छ— यो त बताउनुहोस् हिन्दू धर्म कसले स्थापना गर्‍यो ! यो त हिन्दुस्तानको नाम हो । कसैले बताउन सक्दैन । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— अहिले ब्राह्मण, देवता, क्षत्रिय धर्मको स्थापना भइरहेको छ । भन्दछन्— ब्राह्मण देवी-देवता नमः । ब्राह्मण हुन् सर्वोत्तम नम्बरवन । वास्तवमा स्वर्ग सत्ययुगलाई भनिन्छ । रामचन्द्रको राज्यलाई पनि स्वर्ग भनिँदैन । आधा कल्प हुन्छ रामराज्य, आधाकल्प हुन्छ आसुरी राज्य । यो सबै दिलमा धारण गर्नु छ । अब हामी स्वर्गमा जानको लागि के गर्नु छ ? पवित्र त अवश्य रहनु नै छ । बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू ! काम महाशत्रु हो, यसलाई जितेर पवित्र रहनु छ, त्यसैले कमल फूलको निशानी पनि देखाइएको छ । गृहस्थ व्यवहारमा रहेर कमल फूल समान बन्नु छ । यो दृष्टान्त तिम्रो लागि हो । हठयोगी त गृहस्थ व्यवहारमा कमल फूल समान रहन सक्दैनन् । उनीहरूले आफ्नो निवृत्ति मार्गको पार्ट खेल्छन् । गृहस्थ व्यवहारमा रहन सक्दैनन्, त्यसैले घरबार छोडेर जान्छन् । तिमीले दुवै संन्यासको तुलना गर्न सक्छौ । प्रवृत्ति मार्गमा रहनेहरूको गायन छ । बाबा भन्नुहुन्छ— गृहस्थ व्यवहारमा रहेर केवल यो एक अन्तिम जन्म हिम्मत गरेर कमल फूल समान पवित्र बन । रहन त आफ्नो गृहस्थ व्यवहारमा बस । ती संन्यासीले त घरबार छोडेर जान्छन् । धेरै संन्यासी छन् जसलाई भोजन दिनुपर्छ । पहिला तिनीहरू पनि सतोप्रधान थिए, अहिले तमोप्रधान बनेका छन् । यो पनि ड्रामामा उनीहरूको पार्ट छ । फेरि पनि यस्तै हुन्छ । बाबाले सम्झाउनुहुन्छ— यस पतित दुनियाँको विनाश त हुनु नै छ । साना-साना कुरामा नै एक-अर्कालाई धम्की दिइरहन्छन् । यदि यस्तो भएन भने ठूलो लडाईं हुन सक्छ । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— कल्प पहिला पनि यस्तो भएको थियो । शास्त्रहरूमा लेखिएको छ— पेटबाट मुसल निस्किए, यस्तो भयो... फेरि होलीमा स्वांग बनाउँछन् । वास्तवमा हो यो मिसाइल, जसद्वारा विनाश गर्छन् । यो पनि बच्चाहरूले जान्दछन्— जे पनि बितेको छ त्यो फेरि पनि हुनु छ । बनिबनाउ बनिरहेको छ... अहिले तिम्रो बुद्धिमा सारा रहस्य छ । केवल भन्ने कुरा होइन । कसैलाई पनि दोष दिन सकिँदैन । ड्रामामा पार्ट छ । तिमीले केवल बाबाको सन्देश सुनाउनु छ । यो ड्रामा त अनादि अविनाशी छ । भावी के चीज हो, यो पनि तिमीले बुझिसक्यौ । यो कलियुग अन्त्य र सत्ययुग प्रारम्भको संगम प्रसिद्ध छ । यसलाई नै पुरुषोत्तम युग भनिन्छ । आजकल बच्चाहरूलाई पुरुषोत्तम युगको बारेमा राम्रोसँग सम्झाइरहेको छु । यो युग हो उत्तम पुरुष बन्ने । सबै सतोप्रधान उत्तम बन्छन् । अहिले छन् तमोप्रधान कनिष्ठ । यी शब्दहरूलाई पनि तिमी बुझ्दछौ । कलियुग पूरा भएर सत्ययुग आउँछ फेरि जय-जयकार हुन्छ । कथा सुनाइन्छ नि । यो हो सबैभन्दा सहज । भुटा कथाहरू धेरै छन् । अहिले बाबा स्वयं बसेर सम्झाउनुहुन्छ— भक्तिमार्गमा तिमीले मेरो महिमा गाउँदै आएका छौ । अहिले यथार्थमा तिमीलाई मार्ग बताउँछु— सुखधाम र शान्तिधामको । सद्गतिलाई सुखगति, दुर्गतिलाई दुःखगति भनिन्छ । कलियुगमा छ दुःख, सत्ययुगमा छ सुख । सम्भाग्यो भने सबैले बुझ्दछन् । पछि

गएर बुझै जानेछन्। समय धेरै कम छ, लक्ष्य धेरै उच्च छ। कलेजमा गएर तिमीले सम्भाव्यौ भने यस ज्ञानलाई राम्रोसँग बुझदछन्। वास्तवमा यो ड्रामाको चक्र घुमिरहन्छ, अर्को कुनै दुनियाँ छैन। उनीहरूले सम्झन्छन्— माथि कुनै दुनियाँ छ त्यसैले तारा, ग्रह आदि तर्फ जान्छन्। वास्तवमा त्यहाँ केही पनि छैन। भगवान् एक हुनुहुन्छ, रचना एक छ। मनुष्य सृष्टि यही हो। मनुष्य, मनुष्य नै हुन्, केवल देहका अनेक धर्म छन्। कति किसिमका छन्। सत्ययुगमा एक मात्र धर्म थियो, त्यसलाई भनिन्छ सुखधाम। कलियुग हो दुःखधाम। सुख र दुःखको खेल हो नि। बाबाले कहाँ बच्चाहरूलाई कहिल्यै दुःख दिनुहुन्छ र? बाबा त आएर दुःखबाट छुटाउनु हुन्छ। जो दुःख हर्ता हुनुहुन्छ, उहाँले फेरि कसैलाई कहाँ दुःख दिनुहुन्छ? अहिले हो रावण राज्य। मनुष्यमा ५ विकार प्रवेश भएका छन्, त्यसैले रावण राज्य भनिन्छ। विश्वको इतिहास-भूगोलको रहस्य अहिले तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा आएको छ। सधैं सुन्छौ, यो धेरै ठूलो पढाइ हो। बाबा सम्झाउनुहुन्छ— अब बाँकी थोरै समय छ। यसमा बाबासँग पूरा वर्सा लिनु छ। बिस्तारै-बिस्तारै मनुष्यले पनि थाहा पाउँछन्, वास्तवमा ईश्वरको मार्ग त यिनीहरूले नै सम्झाउँछन्। दुनियाँमा अरू कसैले पनि ईश्वरलाई पाउने मार्ग बताउँदैनन्। ईश्वरको मार्ग ईश्वरले नै बताउनुहुन्छ। तिमी त उहाँका बच्चाहरू सन्देश दिनेवाला हो। कल्प पहिला पनि जो निमित्त बनेका छन्, उनीहरू नै अहिले बन्छन् र बनाउँदै जान्छन्। बच्चाहरूले विचार सागर मन्थन गर्नु छ। सल्लाह दिनुपर्छ— बाबा मलाई लाग्छ, यो चित्र हुनुपर्छ, यसबाट मनुष्यले राम्ररी बुझ्न सक्छन्। बाबाले थोरै चित्र यसैले भन्नुहुन्छ किनकि कति सेन्टर धेरै साना-साना छन्। ५-७ चित्र पनि मुश्किलले राख्न सक्छन्।

बाबा भन्नुहुन्छ— घर-घरमा गीता पाठशाला होस्। यस्ता पनि धेरै छन्, एउटै कोठामा सबै चलाउँछन्। मुख्य चित्र राख्यौ भने मनुष्यहरूलाई ज्ञान मिल्छ। आखिरमा भगवान् कसलाई भनिन्छ, उहाँसँग के मिल्छ? भगवान्लाई बाबा भनिन्छ। बबुलनाथ बाबा भनिँदैन। रुद्रबाबा भनिँदैन। शिवबाबा प्रख्यात हुनुहुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ— यो उही कल्प पहिलाको ज्ञान यज्ञ हो। बेहदका पिता शिवले यज्ञ रचनुभएको छ। ब्राह्मणहरूको रचना गर्नुभएको छ, ब्रह्माद्वारा। ब्रह्मामा प्रवेश भएर स्थापना गर्नु भएको हो। यो हो राजयोगको ज्ञान र फेरि यज्ञ पनि हो, जसमा सारा दुनियाँको आहुति पर्छ। एक उहाँ नै बाबा पनि हुनुहुन्छ, शिक्षक पनि हुनुहुन्छ, गुरु पनि हुनुहुन्छ, ज्ञानसागर पनि हुनुहुन्छ। यस्तो अरू कोही छैन। आजकल यज्ञ गर्दा चारैतर्फ शास्त्र राख्छन्। एउटा आहुति गर्ने कुण्ड पनि बनाउँछन्। वास्तवमा हो यो ज्ञान यज्ञ, जसको उनीहरूले नक्कल गरेका हुन्। यहाँ कुनै स्थूल वस्तु आदि त छैनन्। अहिले तिमी बच्चाहरूलाई बेहदका पिता मिल्नुभएको छ— बेहदको ज्ञान मिलेको छ, अरू कसैले यो जान्दैनन्। बेहदको आहुति पर्नु छ, यो तिमीले जान्दछौ। पुरानो दुनियाँ खतम हुन्छ। तिमीलाई खुशी भइरहन्छ— रामराज्य स्थापना हुन्छ, यो त धेरै राम्रो हो। तर त्यो त जसले स्थापना गर्छ, उसले आफ्नो लागि नै गर्छ नि। मेहनत सबैले आफ्नो लागि गर्छन्। तिमीले जान्दछौ— यो महाभारत लडाईँ पनि यसै यज्ञबाट प्रज्वलित भएको हो। कहाँ त्यो हदको कुरा, कहाँ यो बेहदको कुरा। तिमीले आफ्नो लागि नै पुरुषार्थ गर्छौ। जबसम्म बाबालाई जानिँदैन, वर्सा मिल्न सक्दैन। बाबा नै आएर आत्माहरूलाई शिक्षा दिनुहुन्छ। तिम्रो छ सबै गुप्त। आत्मा जुन हिंसक बनेको छ, उसलाई अहिंसक बनाउनु छ। कसैमाथि क्रोध पनि गर्नु छैन। ५ विकार जब दान दिन्छौ तब ग्रहण छुट्छ, यसबाट नै काला भएका हो। अब फेरि सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण कसरी बन्ने— यो बाबा

२०७३ भाद्र ३१ शुक्रबार १६-०९-२०१६ ओम् शान्ति प्रातः मुरली “बापदादा” मधुवन बसेर सम्झाउनुहुन्छ। यी लक्ष्मी-नारायणलाई यस्तो कसले बनायो? कुनै गुरु मिले? यिनी त विश्वका मालिक थिए। अवश्य अघिल्लो जन्ममा राम्रो कर्म गरेका थिए, त्यसैले राम्रो जन्म मिल्यो। राम्रो कर्मद्वारा राम्रो जन्म मिल्यो। ब्रह्मा र विष्णुको सम्बन्ध पनि अवश्य छ। ब्रह्मा नै विष्णु एक सेकेण्डमा। मनुष्यबाट देवता बन्छन्, सेकेण्डमा जीवनमुक्ति यसलाई भनिन्छ। बाबाको बन्यौ, जीवनमुक्तको वर्सा पायौ। जीवनमुक्त त राजा प्रजा सबै छन्। जति पनि आउँछन्, उनलाई जीवनमुक्त बन्नु छ। बाबाले त सम्झाउनु हुन्छ सबैलाई। फेरि छ पुरुषार्थ गर्नु, उच्च पद पाउनको लागि। सारा आधार पुरुषार्थमा छ। किन पुरुषार्थ गर्दा-गर्दै हामीले उच्च पद नपाउने? बाबालाई धेरै याद गर्नाले बाबाको दिलमा अर्थात् गद्दीमा बस्छौं। बाबाले कुनै मेहनत दिनुहुन्न। अबलाहरूबाट अरू के मेहनत गराउने? बाबाको याद छ नै गुप्त। ज्ञान त प्रत्यक्ष हुन्छ। भनिन्छ— यिनको भाषण त धेरै राम्रो छ, तर योगमा कहाँसम्म छन्? बाबालाई याद गर्छन्? कति समय याद गर्छन्? यादद्वारा नै जन्म जन्मान्तरका विकर्म विनाश हुन्छन्। यो आध्यात्मिक ज्ञान कल्प-कल्प आत्माका पिता शिवले नै आएर दिनुहुन्छ। अरू कसैले ज्ञान दिन सक्दैन। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) अविनाशी ड्रामाको ज्ञानलाई बुद्धिमा राख्नु छ। कसैलाई पनि दोषी बनाउनु छैन। पुरुषोत्तम बन्ने पुरुषार्थ गर्नु छ। यस थोरै समयमा बाबाद्वारा पूरा वर्सा लिनु छ।
- २) डबल अहिंसक बन्नको लागि कहिल्यै कसैमाथि क्रोध गर्नु हुँदैन। विकारहरूको दान दिएर सर्वगुण सम्पन्न बन्ने पुरुषार्थ गर्नु छ।

वरदानः— सच्चाई-सफाईको धारणाद्वारा समीपताको अनुभव गर्ने सम्पूर्ण मूर्त भव

सबै धारणामा मुख्य धारणा हो— सच्चाई-सफाई। एक अर्का प्रति दिलमा बिल्कुल सफाई होस्। जसरी सफा चीजमा जे पनि स्पष्ट देखिन्छ। त्यसैगरी एक अर्काको भावना, भाव-स्वभाव स्पष्ट देखियोस्। जहाँ सच्चाई-सफाई छ, वहाँ समीपता हुन्छ। जसरी बापदादाको समीप छौ, त्यसैगरी आपसमा पनि दिलको समीपता होस्। स्वभावको भिन्नता समाप्त होस्। यसको लागि मनको भाव र स्वभावलाई मिलाउनु छ। जब स्वभावमा फरक देखिँदैन तब भनिन्छ सम्पूर्ण मूर्त।

स्लोगनः— बिग्रिएकोलाई सुधार्नु— यो सबैभन्दा ठूलो सेवा हो।